№ 73 (698) Rok IV. Warszawa, 29 marca 1923 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 3000 za wiersz nonparelu b) Instytucji i osób prywatnych 4700 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 7000 mk, d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 10000 mk. Ogłoszenie o koncesji 43000 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczeniem do domu 8000 mk. Cena egzemplarza pojedyńczego w redakcji 400 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój Nr. 7. Administracja pokój Nr. 7.
Telefon Nr. 15 84.

Treść numeru 73-go.

Dział urzędowy

Z Komisarjatu Rządu:

KONFISKATA.

Upatrując w wydaniu przez niezalegalizowany Komitet Centralnego Związku Proletarjatu Miast i Wsi jednodniówki z datą „Warszawa w marcu 1923 r." pod nazwą „Nowy Biuletyn" cechy przestępstwa w art. 128 Kod. Karnego przewidziane Kamisarjat Rządu na m. st. Warszawę na zasadzie art. 27 cz. 1 Dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych Dz. Pr. 1919 № 14 poz. 186 obłożył w dn. 28 marca r b. aresztem wyżei wymienioną jednodniówkę przy równoczesnem wytoczeniu sprawy sądowej przeciw winnym wydania i rozpowszechniania tej jednodniówói.

Odmowa zarejestrowania

Komisarjat Rządu niniejszym komunikuje, ze Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na za zasadzie art: 6 Przepisów Tymczasowych o Stow i Związkach odmuwiło zarejestrowania stowarzyszenia p. n. „Liga Szylońska" ze względu na jego niewątpliwą zależność od organizacji zagranicznej co stwierdza nazwa stowarzyszenia i odpowiednie artykuły statutu (art. 1, 4 uwaga, 8 punkt D).

Dział nieurzędowy

Lokator w zarekwirowanem mieszkaniu i dotyczące orzeczenia.

Dla bardziej wyczerpującego ujęcia problemu pod powyższym tytułem a zwłaszcza wyjaśnienia nieodłączności pojęć — w tytule skojarzonych, nieodzowne jest cofnięcie się do zasad jakie zawierała wygasła już ustawa z 27 listopada 1919 r. o dostarczaniu pomieszczeń Dz. U. № 92 poz. 498, a po wyjaśnieniu ich rozejrzenie się w zasadach nowej Ustawy o dost. pom. z dnia 4 kwietnia 1922 r. Dz. Ust. № 33 poz. 264.

Pojęcia tytułowe zestawione zostały ze sobą z uwagi na okoliczność, iż są one odrębne w znacznej mierze od pojęć utartych a znanych z dziedziny prawno cywilnej, i że wielokrotnie dotyczące władze stają wobec konieczności wyjaśnienia interesowanym nasuwających się im wątpliwości:

1) jak nabywa się tytuł do zarekwirowanego lokalu,

2) jakie prawa i jak długo posiada lokator z rekwizycji,

3) czy prawa nabyte na zasadzie orzeczenia gasną z chwilą zmiany objektu,

4) czy objekt wychodzi z rozporządzalności Urzędu M., wrazie zrzeczenia się, i t. p. — petenta w szczególności uporczywie wysuwana kwestja: czy rekwizycja dokonana na podstawie wygasłej już ustawy posiada tzw. pospolicie: „ciągłość" także obecnie — oraz pod jakiemi warunkami i t. d.

Nasuwające się, jak wyżej wątpliwości. rozjaśnić będzie można, analizując po kolei dotyczące przepisy prawne.

Przedewszystkiem zatem należy się cofnąć do Ustawy listopadowej:

Artykuł 7 tej Ustawy rozróżniał dwa akty prawne:

a) „zajęcie mieszkania", które oczywiście nastąpić mogło w wypadkach przewidzianych w art. 3, 4 i 5 tejże Ustawy oraz b) „przydzielenie mieszkania, przyczem w redakcji owego art. 7 użył ustawodawca słów: „. . . . osobę, której to **z a j ę t e** mieszkanie zarząd gminy przydzielił . . . ".

Artykuł 10 tej samej Ustawy przewiduje „zajęcie" mieszkania, nietylko dla osób, lecz dla urzędów państwowych, z zaznaczeniem, że zajęcia na ten cel nie podlegają ograniczeniom przewidzianym w art. 3, 4, 5 i 6 tejże Ustawy.

Jak z powyższego wynika ustawodawca uczynił różnicę w warunkach, od których zależała możność zarekwirowania lokalu stosownie do „celu". na który ów „zajęty" lokal miał służyć.

Cele te były w Ustawie listopadowej dwa:

1) pomieszczenie osób wymienionych w art. 1.

2) pomieszczenie urzędów państwowych—o czem mowa w art. 10

Art. 8 tejże Ustawy objaśnia, że orzeczenie" zarządu gminy o „zajęciu" mieszkania ma oznaczyć dzień objęcia i „cel". . . . , a więc prócz owej daty zawierać wyjaśnienie, czy lokal ma służyć na pomieszczenie osób" wymienionych w art. 1, czy na pomieszczenie „urzędów" państwowych, jak w art. 10 Ustawy.

Lokatorem w takim zarekwirowanym lokalu może być zatem

a) osoba fizyczna, której traktowanie przez gminę określają art. 1, 2 i 4 Rozporządzenia wykonawczego do cytowanej Ustawy— a mian. z dnia 23 grudnia 1919 r. Dz. Ust. № 3 poz. 15 z 1920 r.

b) osoba prawna, t. j. urząd państwowy (nigdy zaś samorządowy), które mógł otrzymać lokal w myśl zasad wyrażonych powyżej z uzupełnieniem zawartem w art. 16 cytowanego rozporządzenia, oraz w art. 2 rozporządzenia w przedmioce rekwizycji pomieszczeń na potrzeby urzędów państwowych z 23 grudnia 1919 r. Monitor Polski № 24 z 30 stycznia 1920 r.

Jak winno opiewać orzeczenie o przydziale w myśl listopadowej ustawy, tego bliżej z samej ustawy wysnuć nie można, a jedynie z brzmienia art. 14 tejże ustawy wnioskowaćby można, że zawierać ono winno zapewne prócz innych szczegółów oznaczenie wysokości opłaty na rzecz gminy, należnej gminie za „przydział" lokalu.

Niedopowiedzenia co do istoty aktów prawnych o „zajęciu i o przydziale lokalu, usuwa wspomniane Rozporządzenie wykonawcze do Ustawy listopadowej, które stając na gruncie do pewnego stopnia różnym od Ustawy, daje w art. 12 zarys orzeczenia łącznego: „o zajęciu i przydzieleniu", przyczem poleca w punkcie 1) określić zajęty lokal w 2) oznaczyć datę objęcia mieszkania w 3) cel, — w 4) osobę fizyczną lub prawną, której mieszkanie się przydziela — w 5) ustalić ewentualne zajęcie sprzętów,— 6) opłatę za przydzinł — w 8) pouczenie o środku prawnym.

Ten sam przepis prawny poleca również wydawanie orzeczeń w razie odmowy przydzielenia mieszkania, jaką jednak takie orzeczenie powinno mieć formę, tego Rozporządzenie nie określa, a Warszawski Urząd Mieszkaniowy, którego praktykę autor niniejszego obserwował—miał w tym względzie rozwiązane ręce, i wydając tego rodzaju orzeczenia, redagował je w formie pisma zawierającego zwykle w zwięzłych słowach motywy odmowy, bez pouczenia o środku prawnym, gdyż ustawa tego rodzaju orzeczeń nie przewidywała.

Nieobojętnem dla dalszego toku wyjaśnień praktycznych zawartych w niniejszej notatce jest zaznajomienie zainteresowanych, jak uzewnętrzniał Warszawski Urząd Mieszkaniowy akty prawne 1) „o zajęciu" lokalu w myśl zasad Ustawy Listopadowej i dotyczącego Rozporządzenia, i 2) o „przydziale" mieszkania, w myśl tychże samych zasad i jakie wynikały w praktyce skutki prawne tych aktów, z uwzględnieniem już zasad, którymi się kierowała instancja odwoławcza t j. Ministerstwo.

Dostrzegając kolizję pomiędzy pojęciami dającemi się wysnuć z jednej strony z Ustawy zaś z drugiej strony z Rozporządzenia wykonawczego, usiłował je uzgodnić w ten sposób, że akt „zajęcia" lokalu uzewnętrzniał przez wydanie t. zw. „nakazu tymczasowego", w wypadkach, gdy w myśl Ustawy lokal zajęciu podlegał, zaś akt przydziału po wybraniu odpowiedniej osoby lub urzędu stwierdzał przez wydawanie „orzeczeń" w formie przepisanej przez Rozporządzenie wykonane. Ponieważ przy taktycznem zajmowaniu mieszkania, napotykany był zwykle fizyczny opór, wydawał Urząd Mieszkaniowy ponadto rodzaj orzeczenia o przymusowem wprowadzeniu, a mianowicie t. zw. „nakazy wprowadzenia".

Judykatura instancji odwoławczej, którą w Warszawie było początkowo Ministerstwo Zdrowia Publicznego, a później – już od połowy 1920 r. — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, usankcjonowała opisany tryb formalnego postępowania Warszawskiego Urzędu Mieszkaniowego, utrwalając we wszystkich swych decyzjach ten tryb jako formę prawną.

Tak więc na podstawie opisanych orzeczeń uzyskiwała „osoba fizyczna“ lub „osoba prawna“, charakter lokatora (czy sublokatora) w pewnym lokalu, wchodząc, tem samem w określony artykułem 7 Ustawy, stosunek prawny do właściciela domu, czy głównego lokatora, przyczem temu, który z nakazu Ustawy stawał się najmodawcą, nie przysługiwało prawo odrzucenia wyznaczonego im przez gminę lokatora z rekwizycji i wybrania sobie innego wedle upodobania.

W związku z przydziałem mieszkań wedle tej zasady podkreślić należy jeszcze okoliczność, że w myśl postanowień art. 10 cytowanego Rozporządzenia wykonawczego, petentowi z art. 1 Ustawy, przysługiwało prawo pierwszeństwa do przydziału tego mieszkania, które wskutek wskazania przez niego Urząd M. miał możność zbadać i zakwalifikować do zajęcia.

Dr. A, ZAWADZKI.

(D. c. n.)

KRONIKA

REJESTRACJĄ ZWIERZĄT POCIĄGOWYCH.

Magistrat m. st. Warszawy ogłosił rejestrację zmian, zaszłych w stanie posiadania zwierząt pociągowych od chwili przeglądu wojskowego, który był dokonany w miesiącach czerwcu i lipcu r. u do chwili obecnej.

Osoby, które dotychczas zgłoszeń w tym względzie nie dokonały, winny zwracać się do urzędu weterynaryjnego Magistratu m. st. Warszawy (Zgoda 10) który będzie rejestrował zmiany te do dnia 10 kwietnia r. b. Niewykonanie tego obowiązku pociągnie za sobą odpowiedzialność karną z mocy ustawy z dnia 21/II r. ub. w przedmiocie odstępowania zwierzat pociągowych na rzecz Państwa. (P. A. T.)

KREDYTY NA ZATRUDNIENIE BEZROBOTNYCH.

Ministerstwo robót publicznych wyasygnowało dotąd około miljarda marek, jako fundusz pożyczkowy na inwestycje komunalne, udzielane na warunkach ulgowych w celu zatrudnienia bezrobotnych w tych miastach, w których bezrobocie dało się szczegóinie odczuwać. Z sumy powyższej pożyczki otrzymały miasta: Warszawa, Bydgoszcz, Lwów i szereg innych. Obecnie, wobec wyczerpania się tych kredytów, ministerstwo robót publicznych wystąpiło do rady ministrów o wstawienie do budżetu tegorocznego kredytu na cel powyższy w wysokości 4 miljardów marek.

RUCH ŚWIĄTECZNY TRAMWAJÓW MIEJSKICH.

Dyrekcja tramwajów miejskich komunikuje nam, że ruch tramwajów w dni świąteczne będzie następujący: w wielką sobotę do godz. 6 wiecz., w pierwsze zaś święto Wielkiejnocy tramwaje nie będą kursować. W poniedziałek świąteczny ruch tramwajów normalny.

SPRAWOZDANIE WYDZIAŁU ZDROWIA MAGISTRATU ZA ROK UBIEGŁY.

Wczoraj w lokalu wydziału zdrowia magistratu m. st. Warszawy (ulica Zgoda № 10), odbyło się posiedzenie sprawozdawcze o stanie sanitarnym stolicy pod przewodnictwem prezydenta miasta p Jabłońskiego. Obecni byli przedstawiciele: magistratu, rady miejskiej, instytucji uaukowych i społecznych tudzież związków lekarzy. Wygłoszono szereg referatów, w których prelegenci zobrazowali stan zdrowotny miasta i zdali sprawę z dokonanych w zakresie sanitarnym prac. Dr. Bogucki mówił „O ogólnym stanie sanitarnym m. st. Warszawy“, dr. Kiszkiel referował „stan sanitarno-weterynaryjny m. st. Warszawy„, dr Gawłowski, przemawiający z ramienia instytutu hygienicznego, wygłosił referat „O propagandzie hygjeny“. O pracowniach miejskich: chemicznej i bakterjologicznej mówił dr. Wasilewski i dr. Wichrowski. W dyskusji nad powyższemi referatami brali udział: dr. Budzicka-Tylicka i Rottermund

Lista Lekarzy Dentystów Pomocy Lekarskiej dla Urzędników Państwowych

NAZWISKO	MIEJSCE I GODZINY PRZYJĘĆ	PRZYJMUJE CHORYCH Z MINISTERSTW
Lek. Dent. Biernacki	Mazowiecka 8 Od 4—6 w.	Prezydjum Rady Ministrów Biura Senatu i Sejmu Konstytucyjnego Kancelarji Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Ministerstwa Zdrowia Publicznego „ Skarbu „ Rolnictwa i Dóbr Państwowych Najwyższej Izby Kontroli Państwa Głównego Urzędu Geologicznego
Lek. Dent. Szydziński	Nowogrodzka 1 Od 4—6 w.	Ministerstwo Poczt i Telegrafów „ Kolei Żelaznych
Lek. Dent. Urbańska-Filipowicz	Poznańska 17 róg Hożej Od 3—5 w. a w soboty od 2—4 pp.	Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego „ Robót Publicznych „ Przemysłu i Handlu
Lek. Dent. Zaborowski	Nowy-Świat 47 Od 3—5 w.	Ministerstwo Sprawiedliwości „ Spraw Wojskowych „ „ Zagranicznych Prezydjum Prokuratorji Generalnej Główny Urząd Likwidacyjny „ „ Statystyczny „ „ Ziemski
Lek. Dent. Zacharski	Hoża 28 Od $2^1/_2$—$4^1/_2$ w.	Ministerstwa Spraw Wewnętrznych „ Pracy i Opieki Społecznej

Drukarnia F. [illegible] i S-ki, Senatorska [illegible] tel. [illegible]